

تەنرىق بالالار تەگلىرى

(8 - كىتاپ)

شىنچياڭ جاستار - ورەندەر ياسىاسى

قىزىق بالالار تەگملىرى

(8- كىتاپ)

شىنجاڭ جاستار - ورەندەر باسپاسى

2006 - ئۆزىمىجى

图书在版编目(C I P)数据

哈萨克儿童童话故事选(8). / 木拉提汗 编写. — 乌鲁木齐:
新疆青少年出版社 2006. 4

ISBN 7 — 5371 — 5491—0

I. 哈… II. 木… III. 哈萨克族—童话—作品集—中国
—哈萨克语(中国少数民族语言) N. I 287. 7

中国版本图书馆 C I P 数据核字(2006)第 027931 号

责任编辑: 贾尔肯

责任校对: 努尔斯发提

封面设计: 巴哈提

哈萨克儿童童话故事选(8) (哈萨克文)
木拉提汗 编写

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路 100 号 邮编: 830001)

新疆新华书店发行 新疆新华印刷厂印刷

787×1092 毫米 32 开本 6.5 印张

2006 年 4 月第 1 版 2006 年 4 月第 1 次印刷

印数: 1 — 3060

ISBN7—5371—5491—0 定价: 8.00 元

جاۋاپتى رەداكتورى: جارقىن ىدايات ۇلى
جاۋاپتى كوررەكتورى: نۇرسيپات قۇرمەت قىزى
مۇقاپاسىن جوبالاعان: باقت ەسكەندىر ۇلى

قازاق بالالار ەرتەگىلەرى (8)

قۇراستىرعان: مۇراتقان ەبىلماجن ۇلى

*

شىنجياڭ جاستار - ورەندەر باسپاسى باستىردى
(۶۰۰۰۰۰۰۰ جەڭس كوشەسى 100 - قورا، پ: 830001)

شىنجياڭ شىنخۇا كىتاپ دۇكەندەرى تاراتادى

شىنجياڭ شىنخۇا باسپا زاۋودىدا باسلىدى

فورماتى 1/32 1092×787 م، باسپا تاباعى: 6.5

2006 - جىل ۶-ساۋىر، 1 - باسپاسى

2006 - جىل ۶-ساۋىر، 1 - باسلىۋى

تىراجى: 3060 — 1

ISBN7 — 5371 — 5491 — 0

باعاسى: 8.00 يۋان

باسپادان

ەرتەگى، اغىز، ولەڭ-جىرلار ھالقىمىزدىڭ ەرتەدەن كەلە جاتقان اسىل مۇراسى. «قازاق بالالار ەرتەگىلەرى» اتتى بۇل ۇلاسىپالى جىناق تۇرمىس-سالت ەرتەگىلەرى، ميفتىك ەرتەگىلەر (قىيال-عاجاپىتار)، ھايۋاناتتار ەرتەگىلەرى، اغىز ەرتەگىلەرى سىقىلدى تۇرلەرگە بولىنىپ، جەكە-جەكە ون كىتاپ بولپ شىعارىلدى.

قولنىڭىزداعى كىتاپتى وقۇ ارقىلى ەرتە زامانداغى ەڭبەكشى ھالىقتىڭ ءومىرىن، ارمان-تىلەگىن، كۇرەسىن، سالت-ساناسىن، ءمورالىن بىلۋگە، تۇسىنىۋگە بولادى. ھالقىمىز ءوز ۇرپاقتارىن ادال، مەپىرىمدى، اقسىلدى، زەردەلى، ەرجۇرەك ەتىپ تارىيەلەۋ ماقساتىندا ەرتەگىنىڭ نەشە الۋان ءتۇرىن تاپقىرلاغان ءارى ول ارقىلى ۇرپاقتارىن ءبىلىم الۋ جولىندا ەرىنبەي ەڭبەكتەنۋگە، تاباندىلىققا، شىدامدىلىققا، تىرشىلىك دۇنيەسىن قورعاپ، ەكولوگىيالىق ورتانى ايالاي بىلۋگە باۋلىپ وتىرعان.

مازمۇنى

- 1 تاس ۋىڭگىردە .....
- 7 ئەۋس كورگەن پاتشا مەن زەرەك بالا .....
- 23 پەرى قىزى — دەگدار .....
- 35 ەۋلى مەن ئەتىرىنىڭ جولداس بولۇۋى .....
- 43 بارىنەن ەبزال .....
- 56 جالماۋىز كەمپىر .....
- 61 جەز تىرناق .....
- 66 پاتشا مەن اعاششى .....
- 69 ابدوللا قۇمارشى .....
- 82 قارا اتتى ەۋازىر .....
- 97 ايە اپالڭ مەن شىبار اتتى جىگىت .....
- 104 گۈلشىرا .....
- 131 قارا مىرزا .....
- 137 خان مەن قاراشا .....
- 149 قىزىل گۈل .....
- 153 چوقتان دامەتىپ باردان ايسىرلما .....
- 159 ەامىر تەمىر خاننىڭ ۇرىلاردى ۇستاۋى .....
- 162 ەتورت باتىردىڭ چورتۋىلى .....
- 169 ەكى جولاۋشى .....

171	.....	تاپقىر تازشا
174	.....	شىنشىل تاز
179	.....	اقىلدى كەلىن
183	.....	شالاباي
185	.....	ەكى دوس
192	.....	جولدىس حاقى
197	.....	قاراباي باتىر

تاس ۋىڭگىردە

ەرتە، ەرتە، ەرتە زاماندا اۋىلدىن تاڭ سارىدە اتتانغان
ءۇش جوقشى كەڭ كوسىلىپ جاتقان كۈلەڭكەلى وزەن
بويىنان كەزىگىپ، مال كوپ بەتتەپ جايىلاتىن بوزىم سايدى
از ورلەي بەرگەندە، جاۋىن سىركىرەپ جاۋا جونەلىپتى.
جولاۋشىلار جالما-جان اناندايدا تۇرغان ۋىڭگىرگە بارىپ
تاسالانىپتى.

ءۇش ازامات ۋىڭگىر شىندە ءبىرى ونى، ءبىرى مۇنى
ايتىپ وتىرعاندا، بۇلت سەيلىپ، كۈن اشلىسىمەن جولعا
تۇسۇگە ورىندارىنان تۇرا بەرگەندە، ۋىڭگىردەن سىقىر ەتكەن
ءبىر دىبىس شىعادى دا، ۋىڭگىردىڭ اۋزى قول سياتىندا
ساڭىلاۋدان باسقاسى قاقپاقتالىپ قالدى.

ۋىڭگىر شىندە سول ساڭىلاۋدان بولمىسىز ساۋلە
تۇسىپ تۇرغانى بولماسا، شىعۋدان مۇلدە ءۇمىت جوق
ەكەننى كورىپ، ءبىر مەزەت ولار شۇلاسىپ ۋىڭگىر اۋزىن
يتەرىپ ابىگەرلەنگەن سولڭ، ۋىڭگىر شىندە قولعا تۇسكەن
تورعايداي شىرىلداپ بوتاداي بوزدايدى.

بۇلاردىڭ شىندە ەس توقتاتقان، جاسى ەگدەلەۋ بىرەۋى
ەسىن جىيىپ، جانىنداى ەكەۋىنە سابىر ايتىپ:

— بۇل تاغدىردىڭ بۇيرىعى شىعار، ءبىز تىرلىگىمىزدە
اۋىر-اۋىر كۇنالار سىتەگەن بولارىمىز، ءتاڭىر سول كۇنا،
ايىبىمىزعا بولا تىرىدەي ۋىڭگىرگە قاماعان شىعار.
سوندىقتان كەشىرىم سۇراپ، جانىمىزدى قارا تاسقا

تاپسىرىپ، قۇدايعا قۇلشلىق ەتەپ، ەتاۋاپ قىلىپ،
ئوز-ئوزىمىزدىكى كەڭ دۇنيەدەگى جامانىشلىقىمىزدى
ايتايىق، — دەيدى. مۇنى تارىخىپ وتىرعان ەكەۋى ەجون
كورەدى.

بۇلار قولدارىن قارا تاسقا ۇرىپ قان شىعارىپ، بەس
ساۋساعىنىڭ تابىن تاسقا باسىپ، دۇعا وقىپ تاڭىردەن
كەشىرىم سۇراپ جامانىشلىقتارىن ايتادى. ەبىراق، قارا
تاستا سەلت ەتكەن سىبىدىر بىلىنبەيدى. الگى ەرسەكتەۋى:
— ەندى كەڭ دۇنيەدەگى جاقسىلىقىمىزدى ايتىپ
تاڭىردەن سونىڭ بوداۋىنا كەشىرىم ەتۋگە ەتاۋاپ
ەتەيك، — دەيدى دە، ەوز باسىنان وتكەن ەستى باستاپ
كەتەدى.

— مەن وتاۋ كوتەرىپ، اكەم ەنشى بەرىپ شىعارعان
كۇنى سىرىما ەبىر قىزىل تايىنشا قوسىلدى. قىزىل
تايىنشا باس-اياقتاعى بىرەۋدىكى بولار دەپ قۇزاۋ سالسام
دا يە شىقپاعان سولڭ، اقىرى قورامدا قالدى. ۇرعاشسى
قۇناجىنىندا قاشىپ، كەيىن توعىز بۇزاۋالاعان كەزدە، جايلاۋ
تاۋدا بىرگە ەلدىڭ باسى قوسىلغان جىيىن بولاتىن بولپ،
ئوزىم سول جىيىنغا قىزىل تايىنشانىڭ يەسىن قۇزاي باردىم.
سوندا قىير شەتتەن كەلگەن ەبىر ادام: «بۇدان ون جىل
بۇرىن تومەننەن جوعارى كوشكەن ەدىم، سوندا مالمنىڭ
شىنىدە سەن ايتقان ماڭدايىندا تاناداي اعى بار، وڭ جاق
قۇلاعىندا ويىق ەنى بار قىزىل تايىنشام ارقىتاپ جۇرە الماعان
سولڭ تاستاپ كەتكەن ەدىم. ەبىراق، تايىنشا مەنىكى بولسادا
مەن قۇزامايىمىن، ەوزىڭ ايتقان سولڭ اڭگىمە ەتەپ ايتقانم»
دەيدى. تايىنشانىڭ بوگەنايى ەدال كەلدى، مەنىڭ ويىما

كەلدى. «مۇنشا قۇرالاعان ۋوزىم تۇرىپ ەندى يەسى تابىلعاندا تابىس ەتپەگەنم بىلىمسىزدىگىم بولار» دەدىم دە، الدىنا جىمىلىپ «سول ون نەشە جىلدىن بەرى شىكەن اسم اس بولمادى اعاسى، ەزىر تۇپ-تۇرا ون باس مال بولدى. تابىس ەتىپ الساڭىز جاقسى ەدى. مەندە ەتاڭسىر الدىندا پاك بولايىن، ەسىزدىڭ جاقسىلىعىڭىز دەپ بىلەيىن دەپ ەدىم، ول ادام دا بىرىقسىز قالدى بىلەمىن، اقىرى ۋوزىن باستاپ كەلىپ ون باس مالىدى الدىنا سالىپ قويا بەردىم — دەگەندە ۇڭگىر اۋزىنداى تاس ەبىر سىقىر ەتىپ، ساڭىلاۋىن كەڭىتىپ قويدى. قاماۋداعىلارعا ۇمىت ۇشقىنى جارىق ەتە قالدى. ەكىنشى جوقشى دا تاماعىن كەرنەي:

— مەنىڭ مۇنداي كەلەلى ەسىم جوق، ەبىر رەت اماناتقا سىتەگەن ادالدىعىم بار ەدى، سونى ايتىپ بەرەمىن، — دەپ ەسوز قوزعايدى. ۋوزىم قاين-جۇرتقا كەتكەن كەزدە، ارتتاعى اۋىلىما جاۋ شاۋىپ، ەلىمىز كەيىنە سىرىلىپ ۇركىپ كەتكەنن ەستىپ، ارادا جاۋ بولعان سولڭ قامالىپ قالدىم. قايتۇما قاين-جۇرتىم قوسىلماي ەجۇردى. اقىرى ەل جايلاۋعا بارعاندا، «ەلىمىنەن، ۇيىمىنەن اۋاشالانىپ باس پانالاپ جۇرگەنىم جاراماس» دەپ، قاين-جۇرتىمنىڭ رۇقساتىن الدىم دا، كەتۋگە ازىرلەنگەن ەدىم، ەبىر ازامات كەلىپ، «سىزدەن بەرەر ەبىر اماناتىم بار ەدى، قول ەكى تاپسىرىپ بەرۋگە ۋاعدا بەرسەڭىز بەرەمىن» دەگەن سولڭ مەن دە ەرلىگىم ۇستاپ: «جانىم ەتىرى بولسا بولدى تابىس ەتەيىن» دەپ ەدىم، ۇش ەلىدەي سالماقتى تاقىر تەرىدەن تىگىپ اۋزىن تىككەن دوربانى ۇستاتتى. مەن جولعا شىعىپ، جول ورتادا وتەتىن وزەننىڭ

تاسىپ تال باسنا شىعپ جاتقانن كورپ «بەتكە العان
ەكەمىن، قۇدايدىڭ باسقا سالعانن كورەيىن» دەپ اتمەن
سۇغا ئۇسىپ كەتتىم. سۇ سونداي سەرىپىندى ەكەن،
اربەردەن سولڭ اتم باسنى كوتەرە الماي، اعنمەن بلەسىپ
اعا جونەلدى. ساسقالاقتاعان ۇزىم «قۇدايغا امانات» دەپ
سالەمدەمەنى ومىراۋ قالتامنان المپ شىعپ، اۋزىما تىستەپ
العانىمشا، ەبىر اساۋ تولقىن ەلىپ اكەتتى. سول تولقىنمەن
بىردە كومىلىپ، بىردە قالقىپ جاندارمەن اعا جونەلگەن
ەدىم، تولقىن جاعا اكلەپ ۇرعاندا، قولما جاعاداعى ەبىر
تالدىڭ سالىندى بۇتاعى بلىنە كەتتى. جان دارمەن قارمانىپ
جۇرىپ جاعا امان شىقتىم، اۋزىما تىستەگەن دوربانى
قالتاما سالىپ ۇستىمدى سىعپ كىندىم دە، سول جەردە
قالغىپ كەتكەن ەدىم. الەن ۋاقتتا قوقىراڭداغان داۋىستان
شوشىپ ويانىسام بەس قالماق ەكەن. ولار مەنى باس سالىپ
بايلاپ الدارنا سالىپ ايداپ اكلەپ ەبىر تاۋ جىقىتىنداعى
ۋىلەرىنە جەتكىزدى دە، كۇندىز بايلاپ قويىپ، تۇندە
كىسەندەپ قوراعا تاستاپ جۇردى.

ەل جايلاۋدان تۇسەتىن مەزگىل جەتتى. الگىلەر
كۇبىيىڭى مولغىپ ماعان جاقسى قارامادى. وسى ورايدا
قاشىپ شىعپ اقىرى ەلىمدى تاپتىم. ۇز اتا-انامەن
ەڭىرەپ كەزىگىپ ماۋقىمدى باسقان سولڭ، الگى اماناتنىڭ
يەسىن نىزدەسەم، ول قارسى جاعىنان مۇلدە كۇدەرىن ۇزىپ
وتىرعان ەكەن. مەن قالتامداعى دوربانى المپ بەرگەندە،
اشىپ جىبەرىپ «اللا ادالدىغىڭا رىزا بولسىن!» دەپ
ەڭىرەي قۇشاعىن اشتى. سويتسەم الگى دورباداعى جۇز
قويدىڭ قۇنىنا تاتىتىن ساپ التىن ەكەن، — دەگەندە، قارا

قاقپاق تاس تاغى بىر سىقىر ەتىپ اشلىدى.
چاقىلىققا چاقىلىق، بارىن بىلگەن ۋەشنىشى
چوقشى دا ۋوز باسنان وتكەن چاقىلىغىن باستادى.
— بىر جىلدارى بەيىت تارى سالىپ جان باغىپ
جاتقان اۋىل ەدىك، توسىنان جاۋ شاۋىپ اقىرى اۋىل
ازاماتتارى جاۋمەن سايستىق، سولارمەن بىرگە ۋوزم دە
ايانباي سايستا جۇرگەنمەدە، سىقىرىپ كەلگەن بىر جەبە
اتىمنىڭ وندىر شەگىنەن ورىپ ۋوتىپ قورقۇراتىپ بىراق
تۇسىردى. جان بەرمەك وڭاي ما؟ جەتتىپ كەلگەن جاۋمەن
جاياۋ سايستىم. جاياۋدىڭ اتى جاياۋ عوي، سوعىسا جۇرىپ
ورمانغا نىعستىم. وسى كەزدە ۋوز ادامدارىمىز بەن ارامىزغا
جاۋ تۇسىپ كەتتىپ بولىنىپ قالىدىم دا، اقىرى بوي
تاسلاۋغا ماجبۇر بولىدىم. ورمان نىشەنەننى قويانشا نىعىپ
بارا جاتقانمدا الدان لىپ ەتكەن بىر قارانى بايقاپ قالىدىم
دا، «نەدە بولسا ۋوز ادامدارىمىز-اۋ» دەگەن ويمەن قۇا
جونەلدىم. مەن الگى ادامنىڭ نىنە تۇسىپ جۇرىپ بوي
تاسالاپ وتىرعان جەرىنەن ۋستىنەن تۇستىم. كورشى
ۋىمىزدە، مىنا اۋىلغا اتى مالىم اق سۇلۋ اتانغان قىز
ەكەن. ونىڭ مەنىڭ جولداسىمنىڭ قالغۇدىعى ەكەن دە
بىلەتىنىمىن.

ول اۋىلدى جاۋ باسىپ العاندا، ۋوزى ولجاغا تۇسىپ،
ورمانغا اكەتتىپ بارا جاتقاندا، سىتىلىپ قاشىپ شىعىپ كەلە
جاتقانى ەكەن، مەنى كورگەندە اعاسىن كورگەندەي ەڭىرەپ
كەلىپ قۇشاق تاپ دى.

بىرەۋدەن ەكەۋ چاقىسى عوي، بىر-بىرىمىزدى ەس
كورىپ، تىرىلىنىپ جۇرىپ مىنەرگە ات، شەرگە اس تاۋىپ

ەندى التىن قورعان اۋىلىمىز بەن قۇرىش قورعان
قوسىنىمىزدى تابۇغا جولغا شىقتىق. وسىنداى ساپار
جولدارىندا اق سۇل ەكەۋىمىز ەبىر ەتۇندى جامىلىپ جاتىپ،
ەبىر باقىردان تاماقتانىپ جۇردىك. ەبىراق مەنىڭ
جۇرەگىمدە دوسقا دەگەن ادالدىق تۇرعاندىقتان، اندا-مۇندا
بۇرىق ەتە قالعان سەزىم جەلىن نامىس تەجەپ وتىردى. يەندە
ەجۇرىپ ەس تۇتقان، جالغىز ەجۇرىپ اعا تۇتقان، جەتتىم
تورعايداي وسى ارۋدىڭ كوڭلىنى دەق تۇسىرمەي اي ەجۇرىپ
اۋىلغا جەتتىم. سوندا مەنىڭ ادالدىعىما قىز ەڭىرەپ تۇرىپ
باس يەسە، ونىڭ سويلەسكەن جىگىتى، ياعنى جاقىن دوسىم
دا: «ادالدىعىڭا اللا رىزا بولسىن!» دەپ العىس ايتتى، —
دەگەندە، ۇڭگىر اۋزى شىقىرلاپ بارىپ بۇرىنغىسىنىشا
ايقارىلا اشلىدى.

تۇس كورگەن پاتشا مەن زەرەك بالا

بۇرىنقى زاماندا بىر پاتشا بار ەكەن. ونىڭ قىرىق
ۋازىرى، قىرىق مولداسى بولپتى.

پاتشا بىر كۈنى تۇس كورەدى، تۇسىندە بىر سۇلۇ
قىز كورپ، وعان عاشىق بولادى. قىزدىڭ اتى-ءجونىن،
مەكەننى بىلمەگەن سولڭ، ونى قايدان نىز دەپ تابادى؟
«تۇسىمدى كىمدە-كىم دۇرىس جورسا، سول ادام وسى
قىزدى ماعان تاۋىپ تا، الپ تا بەرە الار ەدى» دەپ ويلاغان
پاتشا ۋازىرلەرى مەن مولدالارىن تەگىس شاقىرتىپ الادى.
— مەن بىر تۇس كوردىم. سونى تاۋىپ جورىڭدار.

قىرىق كۈندىك ماۋلەت بەرەمەن، ەگەردە قىرىق كۈنگە دەيىن
تاپپاساڭدار باستارىڭدى الامىن. ەندى تاراڭدار، تاپقاندارنىڭ
كەلىپ ايتارسىڭدار! — دەيدى.

قىرىق ۋازىر مەن قىرىق مولدانىڭ باسى قاتادى،
پاتشانىڭ تۇسىندە نە كورگەننى ولار قايدان بىلسىن،
بارلىعى دا ولمگە باستارىن بايلايدى، اعايىن-تۇعاندارنى
ەستىگەندەرىن ايتىپ ۇيلەرىندە وتىرا بەرەدى، ۋادەلى كۈن
دە جاقىنداپ قالادى.

الگى قىرىق مولدانىڭ بىرىنەن وقىپ جورگەن بىر
جەتىم بالا بار ەكەن، «ەتى تىرى بالا، وقىسا وسىدان
بىردەگە شىعادى» دەپ مولدا پاناسىز جەتىمدى وقىتىپ
جۇرپتى. سول بالا مولداسىنىڭ قايعىلى كۈيدە جورگەننى
كورپ:

— بارغان ساين جۇدەپ باراسىز عوي، ناۋقاستان ساۋسىز با؟ — دەپ سۇرايدى. مولدا اسا مۇڭايىسپەن «ساۋمىن» دەي سالادى. «پاتشانىڭ باستارىڭدى الامىن» دەگەننە بىر كۈن قالغاندا مولدا بالا-شاعاسىمەن قوشتاسىپ، جىلاپ ەڭرەپ، يمانىن ايتىپ، تۇنىمەن ۇيقتامايىدى. مۇنى كورگەن الگى بالا مولدادان تاغى سۇرايدى.

— سۇراي بەردىڭ عوي، سەن دە مەنىڭ بالام ەدىڭ، ساعان دا ايتايىن. ەرتەڭ بىزدى پاتشانىڭ ولتىرەتىن كۈنى، — دەيدى مولدا.

— پاتشاعا قانداي جازىغىزىز بار ەدى؟

— جازىغىم سول، پاتشا تۇس كورپىتى. «تۇسىمدە نە كورگەنمىدى تاۋىپ، جورىڭدار، قىرىق كۈن ماۋلەت بەرمەن، ايتا الماساڭدار باستارىڭدى الامىن» دەگەن. سول قىرىق كۈنى بىتتى، ەرتەڭ بىزدىڭ باسىمىزدى الادى. شىراغىم، تۇماساڭ دا تۇعانداي بولپ ەدىڭ، سەن دە قوش بول، — دەيدى مولدا.

— ەرتەڭ پاتشاعا مەنى ەرتىپ بارىڭىز، — دەيدى بالا، — مەن ونىڭ كورگەن تۇسىن تاۋىپ بەرەيىن. — بالام، بوسقا ۇلىپ قالپ جۇرمە، ەدال تاپپاساڭ باسىڭدى الادى.

— سىزدەن ارتىقىپىن با، ازەر بولسا ولەرمىن، — دەيدى بالا.

مولدا ەرتە تۇرىپ، بالانى پاتشاعا ەرتىپ بارادى، بالانىڭ تىلەگىن ايتىپ، مان-جايدى تۇسىندىرەدى. — بۇل كىمنىڭ بالاسى؟ — دەيدى پاتشا.

— ءوز بالام.

پاتشا بالاغا قاراپ وتىرىپ:

— تىم جاس ەكەننىڭ، بوسقا ءولسپ كەتپەسەڭ

جارايدى عوي، — دەيدى.

— تاقسىر، تابا الماسام ولۇڭگە رىزامىن. مولدالار مەن

ۋازىرلەر تەڭىس جىنالىسىن. ءتۈستى سونان سولڭ تاۋىپ

جورىمىن.

ولمىگە كەسىلگەندەر تۇگەل جىنالىغان سولڭ، پاتشا:

— ال، سويلە، بالا! — دەيدى.

— تاقسىر، ءسىز تۇسىڭىزدە پەرىنىڭ سۇلۇ قىزىن

كورگەنسىز دە سوعان عاشىق بولغانسىز.

— ءدال تاپتىڭ، — دەيدى دە پاتشا ۋازىرلەرى مەن

مولدالارىنا بۇرىلادى، — سەندەر ولمىنەن قۇتلىدىڭدار،

جۇرە بەرىڭدەر. ۋازىرلەر مەن مولدالار وزدەرىن ولمىنەن

قۇتقارغان بالا مەن پاتشاعا العىستارىن ايتىپ، ءۇيدى-ۋىينە

تاراسادى.

— ءتۈسىمدى ءدال تاپتىڭ. مەن سول قىزغا عاشىق

بولىپ قالدىم. ەندى سول قىزدى ماغان تاۋىپ بەرۋدىڭ

جولىن دا ويلاپ تاپ، — دەيدى پاتشا بالاغا.

— وعان بارۋدا، ونى قولغا ءتۈسىرۋ دە قىين، ايتسەدە

ويلىنىپ كورىپ جاۋابىن ەرتەڭ ايتارىمىن.

اسراپ العان بالاسىنا قاتتى رازى بولغان مولدا:

— ءۇمىتىمدى اقتادىڭ، سەن بولماساڭ بولمىسىز

سكە قىرىلاتىن ەدىك. «مىسىققا ويىن كەرەك، تىشقانغا

ءولمىم كەرەك» دەگەن وسى عوي، — دەيدى.

— پاتشا تۇسىنىدە كورگەن قىزدى تاۋىپ، اكەلىپ بەر

دەپ جاتىر .

— بالام، پەرىنىڭ قىزى بولسا، ونى قايدان تاباسىڭ؟
تاپقان كۈندە دە قولغا تۇسىرۇڭ قىين عوي؟
— نىزدەپ كورەمىز، — دەپ قانا قوپادى بالا.
— ال، بالا قانداي حابار بار؟ — دەيدى پاتشا ەرتەڭىندە
الدنا كەلگەن بالاغا.

— تاقسىر، ەندى قامدانىپ جۇرۇڭگە دايىندىق
جاساڭىز، جاسى، تۇسى، سالماعى مەنمەن بىردەي توغىز
بالا تاپىڭىز، بارىمىزدىڭ كىمىمىز دە بىر تۇستى
بولسىن. ون كۇنگە جەتەتنىن ازىق داپىنداڭىز. ون بالاغا ون
قورجىن قاچەت: بىر باسنا ازىق، ەكىنشى باسنا التىن،
كۇمىس، گاۋھار سالامىز. ەزىڭىز دە بىزبەن بىرگە جاپاۋ
جۇرەسىز. جانە مەن نە ايتسام سوعان كۈنەتنىن بولاسىز.
سوندا عانا قىزدى تاۋىپ قولغا تۇسىرە الامىز.
پاتشا بالانىڭ ايتقاندانىنىڭ بارىن دايىندايدى.
قولدارىندا بىر-بىر تاياعى. مويىندارىندا قورجىنى بار،
پاتشا ارالارىندا بارى دە جاپاۋ جولغا شىعادى. باشى بالا
قاتتى جۇرەدى، كەيدە جۇگىرىپ تە كەتەدى، پاتشا دا قالماي
ەرىپ وتىرادى. بۇلار تورت-بەس كۈن سۇت ەجۇرىپ،
بىر بىيىك تاۋغا كەلەدى، بىر جەردە توبەلەسىپ جاتقان ەكى
بالانىڭ ۇستىنەن تۇسەدى.

— ەي، سەندەرگە نە جەتپەي جاتىر؟ — دەيدى باشى
بالا.

— جاقسى كەلدىڭىزدەر عوي. مىنا بىر كىلەم مەن
تاقىياعا تالاسىپ جاتىرمىز. اكەمىز ۇلدى، مىناۋ سودان
قالغان مۇرا ەدى. وسىنىڭ ەكەۋىن ەكەۋىمىز اللىق دەسەم